

Делта Те

Брой 1, Сезон II

21 март 2005 г.

цена 50 ст.

За всички нас

Кратка история на вестник „Делта Те“

„Кратка история ли? Каква история може да има вестник, който излиза за първи път?“

Колкото и невероятно да звучи, „Делта Те“ съществува от около 5 години.

За съжаление беше почти умрял, но сега възкръсва от праха, след като група от ентузиастични млади (и стари) ученици на ЕГ-то му направихме изкуствено дишане и сърдечен масаж.

— Кога за първи път прекарахте прага на това училище?

— Ако не се лъжа, през лятото на 1993 г.

— Какви бяха впечатленията ви тогава?

— Най-силните ми впечатления са от откриването на учебната година на 15 септември 1993 г., когато трябваше да се изправа пред над 1300 ученици. Това са впечатления, които не могат да бъдат забравени за цял живот!

— А сега? Променило ли се е нещо?

— Променило се е отношението ми. Предполагам, че съм остарял за тези години. Учениците ми се струваха по-големи, по-възрастни, когато станах директор. Сега ми се виждат повече деца, по-малки.

— Според вас пада ли нивото на средното

образование у нас като цяло и по-специално в нашата гимназия?

— Като цяло да, има много по-малка заинтересованост на учениците от учебни резултати, средно образование. Но смятам, че единствените училища, в които все пак се поддържа старото ниво, това са така наречените елитни учебни заведения – езикови, математически и други профилирани гимназии.

— Според една анкета, проведена в училище от ученически парламент, много от учениците смятат, че са малко информирани и настояват за по-тясна връзка между тях и ръководството. Съгласен ли сте с това твърдение?

— До преди няколко

години правех срещи в началото на всяка учебна година предимно с подготвителните класове. Трябваше да продължа с тези срещи, за да може да се опознаем с учениците и още от първите дни да са наясно какво представляват очакванията от тях и какво те могат да направят за училището. Има нужда от такива срещи, но в ежедневието е абсолютно невъзможно 1300 ученици да имат възможността постоянно да се срещат с директора, тъй като има много належащи проблеми, но въпреки това може би трябва да се възстановят тези срещи.

— Мислите ли, че

Идеята за вестник се ражда в главите на няколко не толкова нормални ученици (защото доброволно се обричат на робски труд) през есента на 2000 г. В проекта участва и сегашният заместник-директор на Общински детски комплекс Нели Костадинова като главен редактор. Първият брой излиза на 14.12.2000 г. Екипът успява да го напечатат и оформи за една нощ в клуб SPEED_ (марка че някъде по средата на нощта им се налага да започнат всичко почти отначало, понеже компютърът нещо се скапва, а те не били давали SAVE от доста време), а на другия ден го пускат „на пазара“ на скромната цена от 30 стотинки. „Беше дълга и студена декемврийска нощ – на другия ден обикаляхме като луди за спонсор и всеки ни мислеше за луди... Беше прекрасно изживяване обаче“, спомня си един от основателите на вестника – Иван Минков (известен като mincoff).

На страница 3

7
Сексът -
рисковано
удоволствие

6
За Хитлер
и цигарите

8
Анатомия
на
самотата

Модата и пролетта

На страница 4

Размисли от върха

Интервю с директора Валентин КАРАМИНЕВ

има нужда от промени в управлението на гимназията?

— Винаги има нужда. Всяко нещо може да стане по-добро. Определено хубаво е да имаме още един помощник-директор, защото ни предстои следващите години да вземем под подчинение общественията и така директорът на гимназията да си бъде и директор на общественията. Хубаво е да има и педагогически съветник, който да се занимава само с това. Освен това по-добре е всичко да бъде компютризирано, така че информацията да бъде достъпна, всеки да може да я ползва. Възможно е също да

се направят така наречените електронни дневници, страници със съобщения, където всеки

един да може да влезе и да види оценките и отсъствията на учениците.

— Защо в момента нямаме педагогически съветник?

— Защото имаме мощник-директор, който е психолог. Освен това нямаме помещение, в което да настанем евентуален педагогически съветник. А и той трябва да е наистина човек, който да върши тази работа, с подходящата квалификация, а не само да присъства като формална фигура.

— Според същата анкета на ученически парламент другият най-голям проблем е оскъдната и остаряла

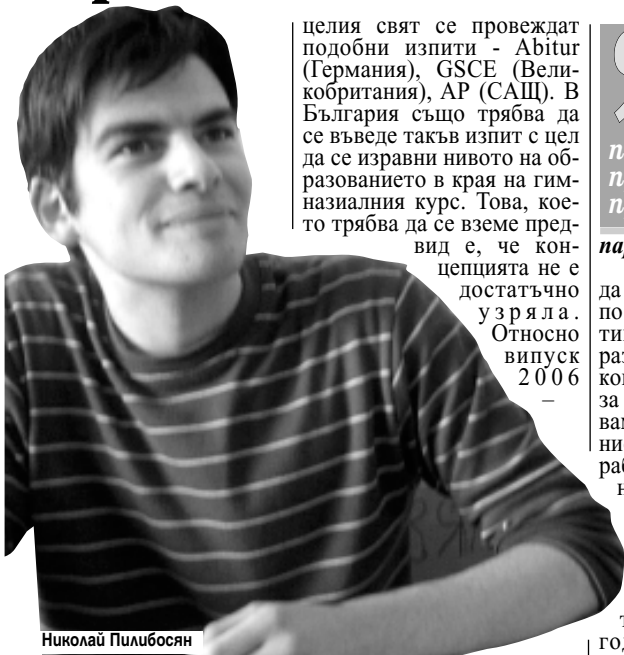
материална база. Какво може да се направи по въпроса? Как стоят нещата със спонсорите?

— Базата наистина не е подобрена все още. Да, наистина само със спонсори се поддържат елементарни неща, но когато намерим средства и напълно възстановим душовете в мъжката съблекалня например, и още до края на същата учебна година те вече са развалени и счупени, изводът не е, че трябва да търсим спонсори да подобрим базата, а трябва да си пазим базата и тогава тя ще бъде все по-добра. Съвсем наскоро сме свидетели на това, че в мъжката тоалетна някой е разбил вратите заедно с касите, което е свидетелство, че е използвана сила.

На страница 3

Председателят на Ученическия парламент Николай Пилибосян за това-онова

„Трябва да започнем да мислим по-разкрепостено“

Николай Пилибосян

— Като председател на ученическия парламент на какво мнение си по въпроса с матурите?
— Въпросът с матурите е доста дискутиран в последно време. Според правителството матури ще има, според мен също. По

целия свят се провеждат подобни изпити - Abitur (Германия), GCSE (Великобритания), AP (САЩ). В България също трябва да се въведе такъв изпит с цел да се изравни нивото на образованието в края на гимназиалния курс. Това, което трябва да се вземе предвид е, че концепцията не е достатъчно зряла. Относно випуск 2006 —

„ Някои от учителите, за съжаление, не са отворени за нови идеи и не приемат „свежи“ такива от своите ученици. Ако желаем по-оптимални резултати от учебния процес, трябва да започнем да мислим по-прагматично.

парламента в бъдеще?

— В бъдеще се надявам да възвърнем парламента по устав, а именно да постигнем единство между различните випуски и ръководството — нещо, което за момента липсва. Изказвам благодарност за желанието на ръководството да работи заедно с нас за нашите идеи. Една от тях е клуб „Дебати“, който години наред е представял гимназията ни на национални и международни състезания.

— Какво смяташ, че трябва да

се промени като цяло?

— Това, което трябва да се промени, е контактът между ученици и преподаватели.

Някои от учителите, за съжаление, не са отворени за нови идеи и не приемат „свежи“ такива от своите ученици. Ако желаем по-

оптимални резултати от учебния процес, трябва да започнем да мислим по-разкрепостено.

— Какво е пожеланието ти към чителите на вестника?

— Пожелавам на всички много успехи и повече кураж, за да се преборят с трудностите по пътя си.

Репортер:
Весела ИЖ

Бел. ред. Направете справка с интервюто с директора - странно единоумислие? Но едностранчивостта май се губи.

Краткият живот на табелките в училище

След като се завърнахме от зимната ваканция, всички бяхме изненадани да открием в училище нова придобивка — табелките на вратите. Трябва да признаем, че те са наистина важни, за да не нах-

например. И тъй красивите и функционални табелки с номера на кабинета и предназначението му са факт. Доколко радушно бяха приети от мнозинството в училище, е друг въпрос. Вместо

които това не им допадна и решиха да го променят.

Може би ръководството има пръст, понеже табелките са изработени със самозалепващи се букви, които изкусително те примавват „Разлепи ме!“.

Тези, които не са чели „Алиса в страната на чудесата“ и не знаят за възможните последствия, не се поколебаха да се отзоват на призива на лесно разлепващите се букви. Вследствие на това сега могат да се прочетат всякакви шедеври като ОАЛЕТ или пък АНАЛИЩЕ, а на някои места просто нищо не може да се прочете, защото надписите съвсем липс-

Могат да се прочетат всякакви шедеври като ОАЛЕТ или пък АНАЛИЩЕ, а на някои места просто нищо не може да се прочете, защото надписите съвсем липсват

луе някой още неориентиран ученик при директора вместо в тоалетната, а и за да не обикаляме целия етаж в търсене на стаята по история

всички да бъдат благодарни и горди от е м б л е м а т а EDSchool, която вече краси всяка врата, намериха се и някои „реставратори“, на

ват. Следващия път може би табелките трябва да са стоманени.

автор: Petya_

Станете доброволци на БМЧК

грижат още техните съученици да получават достатъчно информация по наболените проблеми като профилактика на СПИН и сексуално-рискоско поведение и превенция на наркомани.

Не на последно място са и срещите с техните приятели от домовете за отглеждане и възпитание на деца, лишени от родителски грижи „Рада Киркович“ и „Мария Луиза“. Всеки ученик на ЕГ „Пловдив“ може да се включи като доброволен член на БМЧК. Часът на срещата е всеки вторник в междусмението, а мястото — кинозалата. За повече информация — Надежда, 11 „а“, координатор на клуба на БМЧК към ЕГ „Пловдив“.

автор:
Надежда Иванова

Вече трета година Български Младежки Червен кръст (БМЧК) разпростират своята хуманна дейност и на територията на Езикова гимназия „Пловдив“. Доброволците на БМЧК отбелязват важни дати от календара — такива като 1.12. — Международен ден за борба срещу СПИН, 14.02. — Свети Валентин, Международен ден за борба срещу наркоманиите и т.н. Те се

НОВИНИ

DSD семинар

От 15 до 18 март в Пловдив се проведе традиционният годишен координационен семинар на всички немци, преподаващи в България по програмата DSD II. Това, както и фактът, че тази година училището ни стана трети изпитен център на програмата в България, е признание за постигнатите резултати от ЕГ „Пловдив“ и неговите възпитаници през 4-те години на участието ни в нея. Тази година, както и предишните, всички ученици издържаха успешно изпита и постигнаха върхови резултати.

Национален конкурс по физика

От 11 до 13 март в Шумен се проведе национален конкурс по физика, в който ученици от гимназията ни постигнаха върхови резултати. Мариана от 9-ис и Ана от 9в спечелиха две втори места с 29 т.от 30! Освен тях Радослав Дзиджов (10 клас), Георги Чочев (10) и Александър Кортошков (9) имаха съответно 19, 10 и 15 т. Трудът на съучениците ни и техните преподаватели 2-г-жа Кацарова и 2-г-жа Цанкова бе оценен за пореден път, но сега с дори по-добри резултати.

От страница 1

При падането на вратата е чулено казанчото, смачкана и разбита е сапунерицата. Тогава за какво недоволстваме, че базата не става по-добра? Ако в случаите, когато се опитваме да я направим по-добра, някой ще я руши, тогава усилията ще са безсмислени. Наистина има какво да се направи, но са необходими спонсори с много пари, например за спортната площадка, оградата на училището от южната и от източната страна и др.

— **Има пари, които се отпускат при разни конкурси от определени фондации, организации и дори от Европейския съюз. Какво мислите за това и кой трябва да се заеме с изготвянето на такъв проект?**

— Чудесно е! Смятам, че нашите ученици са напълно способни да направят такъв проект. В момента в 12 клас са длъжни, изучавайки предмета Свят и личност, да мислят за различни проекти и за реализацията им. Надявам се, че в бъдеще няма само да мислят, ами ще

преминат и към изпълнението им.

— **За или против матурите?**

— Определено ЗА матурите, но трябва да бъде ясно каква функция ще имат те и какво точно ще представляват, а при сегашното състояние не се знае нищо едно от тези неща.

— **А за униформите?**

— За униформите въпросът е сложен. Наистина ние сме едно от първите училища, което има нещо като униформа – вратовръзките и фишутата, които преди няколко години създадохме. Хубаво е, защото момчетата още в гимназията се научават как да връзват вратовръзка, но те се носят само броне дни в годината. Това не е истинска униформа, но някога с първия ученически парламент стигнахме заключението, че искаме отличителни знаци, но не искаме униформа.

Тогава беше създадена и значката, която получаваша всички ученици при завършването и сега мисля да обсъдим с ученическия парламент тази значка да се носи от всички ежедневно. Едва ли някой ще бъде против, но за пълна униформа е трудоемко. Каква ще бъде тя на цвят, от каква материя, която ще одобрят абсолютно всички? Вижда ми се малко нереалистично. А и няма нужда от униформа, вие си носите почти всички дънки, така че реално сте с униформа.

— **Смятате ли, че новата наредба към закона за народното здраве ще промени нещо? Според вас имат**

Представете си, че има снимка на директора

ли право пълнолетните ученици да пушат, ако за това има определено място в училище?

— Тази наредба определя на кои места може да се пуши. В училищата не може. По принцип смятам, че пълнолетните ученици имат право да пушат, щом имат всички други права на пълноправни граждани, но щом законът е такъв, категорично не можем да си го позволим и ние. И за учителите е абсолютно забранено и нямат място за пушене в училище.

— **Защо 14 февруари е празник на нашето училище?**

— Ами 14 февруари

е така нареченият зимен празник на училището, защото тогава е краят на зимата, а и защото е свързан със западноевропейската култура, тоест и с английския, и с немския. Това е краят на карнавалите в Германия, ден на любовта, макар че у нас по-скоро трябва да е Трифон Зарезан.

А и покрай шегата, че директорът е Валентин и си празнува по този начин именния ден.

— **Говори се, че бивши възпитаници на ЕГ „Пловдив“ са поели инициативата за прекръстването ѝ на името на бившия директор Любен Христов. Как ще коментирате? Справедливо ли е?**

— Не коментирам слухове. Нито знам кой го говори, нито някой официално ми е споменавал за него. Едно училище не може да се прекръсти просто ей та-

ка, без директорът да бъде уведомен.

— **Какво мислите за начинанието ни?**

— Чудесно е!

— **В някои други училища училищните вестници са строго контролирани „отгоре“. Одобрявате ли и има ли нужда „Делта Те“ от подобна цензура?**

— „Който плаща музиката, той я поръчва. Ако в другите училища училищното ръководство участва в самото издаване, да, но ако сте самостоятелни, мисля, че по никакъв начин не мога да ви контролирам. Можете евентуално да си навлечете неприятности с определен преподавател.

— **Какво бихте пожелали на екипа на „Делта Те“ и учениците на ЕГ „Пловдив“?**

— На всички – здраве и късмет.

Това интервю е осъществено благодарение на любезното съдействие на Кочев, който поправи диктофона.

Репортер: Ретуя

Защо да не си хвърляме билетчетата

Една всеобща акция за събиране на автобусни билетчета в подкрепа на едно смело начинание

Мартин от 10 „А“ клас е силно ентузиазизиран в събирането на автобусни билетчета.

Манията за мнозина се превръща в амбиция за него – амбицията да покори един Гинес рекорд може да стане реалност с едва 16 000 билетчета, а той има събрани вече около 2000. С малко помощ от съученици Марто би успял да се впише в знаменитите рекорди. Както е известно, паричните възнаграждения на Гинес не са за пренебрегване. Мартин силно вярва, че като готини хора от една готина гимназия бихме подкрепили един смелчага.

Редно е да оправдаем тези очаквания – so stay cool и бъдете така добри да запазвате билетчетата, докато стигнете входа на гимназията, за да ги пуснете в кутията, която ние ще поставим там с тази цел. Мартин потърси нашата помощ, нека не бъдем скъперници.

Следвайте неговия пример и ни търсете, ако имате проблеми, подобни на неговия! Хе-хе.

Вту, кутията ще ви чака някъде около ксерокса!

От редакторския екип

Британският посланик Джереми Хил получи кокичета и мартеници от нашите ученици при посещението му в гимназията.

VIP ГОСТ

За всички...

От страница 1

„Защо точно [делта те] е интервал от време, а времето е критерий за всяка промяна. Благодарение на промяната тези страници не са бели. Делта Те, защото Те сме Ние и Вие – тези, които се променят.“

Издавка от брой 0, 14.12.2000 г.

Родителите на „Делта Те“ са: Кирил Зяпков (2002), Иван Минков (2002), Георги Сиваков (2001), Ива Брескова (2002), Катя (2001), Богдан – Доктора или Дос (2002) и Християн Михалски (2002). Благодарение на тях той просъществува година и 1-2 броя. Според нас настоящият екип на „Делта Те - вестник на ЕГ „Пловдив“ и четвъртото измерение“, ЕГ-то заслужава да си има вестник.

Може би искаш да разбереш нещо повече за нас? ОК! Ние всички сме ученици в ЕГ-то, които обичаме да изразяваме себе си чрез писане, и сме супер ентузиазизирани да продължим традицията на вестника, започната от вече завършилите му основатели. Така че... след много усилия първият брой от сезон 2 на „Делта Те“ е готов.

Благодарим ти, че си го купи и се надяваме да ти хареса и да ти бъде полезен! Ако искаш да станеш един от нас или просто да изразиш някакво мнение, пиши ни на deltate@gmail.com. Очакваме с нетърпение вашите мнения, препоръки, въпроси и материали.

Той мечтае да стане поет и писател и вече върви по своя път

Интервю с младия поет Стефан Иванов

Широко разпространено е мнението, че днешните младежи не четат, какво ли остава да пишат... Те не са чели Чехов, Толстой, Фицджералд, дори не могат да пишат правилно... Единственото, което четат, са съобщенията на мобилните си телефони и субтитрите на филмите, които гледат.

Стефан Иванов е опровержение на всичко, казано досега. Той е само на 18 и вече има две издадени стихосбирки зад гърба си: „Четири секунди лилаво“ и „Гинсбург срещу Буковски в публиката“.

И така, нека надникнем в света на Стефан Иванов:

- Опиши се с три думи!
- Затворен, отворен, наблюдателен.
- Как минава денят ти?
- Вчера станах рано, губих си времето в училище. Бях на пресконференция за новия запис на българския химн, а дълго време си мислех, че е пресконференция за София Филм Феста. Бях на работа – измислям слогани в рекламна агенция. След това зъзнах навън, бях в една редакция и една книжарница. Чух се няколко пъти с моето момиче, но не можахме да се видим, съжалявам за този факт.
- Какво обичаш да правиш в

свободното си време?

— Обичам да чета, да скитам безцелно, да гледам внимателно, да ходя на кино, да правя любов, да създавам спокойствие.

— Какви книги четеш?

— Ами всякакви и все различни. Сега чета Чандлър, преди това Тенеси Уилямс и Тибор Фишгър.

— Кое е любимото ти музикално парче?

— Много са. Първите две групи, които ми идват в главата, са Нова генерация и Рейдиохед.

— За какво мечтаеш?

— Нещата, които ми се случват сега, да продължат още дълго.

— Най-важното нещо за теб в момента?

ОБИДА

Вятърът вее снежни облаци
бели като откровена смъртна присъда
бели и спираци дъха
някакви меки и плавни парцали
този вятър и този сняг
са ледена терапия за тялото
създават фризерна атмосфера
и можеш само да се топлиш наум
защото на живо и в реалността
този почтен номер не става
толкова е скъпан тукашният зимен климат, че
можеш да умреш запечатан на улицата като ледена шушулка
поне не е толкова зле, колкото в бялата страна Сибир,
но понякога ми е толкова кофти и
ме боли главата, кашлям и имам температура
и не знам какво правя навън
и кого чакам на Попа и защо кибича и мръзна
тогава си мисля, че зимата е най-тъпният и безсмислен сезон,
през който слънцето и земята се отдалечават
и не си говорят и не се топят и не се срещат
и въобще на им пука за нас, тоест за мен
и аз с цялото си сърце и душа
въобще с цялото си тяло и органи
смятам това за лична обида и смъртна опасност за организма ми
сега искам само ръцете ми да не посиняват от студ.

- Писането и момичето ми.
- Какво те вдъхновява?
- Личната ми реалност, случките наоколо и връзките между всички неща.
- Какво те кара да се чувстваш щастлив?
- Небето, дългите крака, сенките, гърдите, концертите, чужда кожа и

слонка, споделени емоции.
— И накрая, как се виждаш след 10 години?
— Със сериозна връзка, издържач се само от писане. Не журналистическо, ами само на книги.

репортер:
Надежда Иванова

Само за момичета
(Sorry, момчета, за вас малко по-наголу)

Тази година пролетта ще е цветна

Искате ли да сте привлекателни и неустоими и всички да се обръщат след вас с неудържим интерес? Тогава ви предоставям възможността да се запознаете с последните тенденции в света на модата.

Настъпващата пролет ще се отличава с разнообразие в материите и цветовете. Като в приказка на Шехерезада ще се потопите в невероятна комбинация от ефирни матери и източни мотиви, включващи най-различни нестандартни форми и цветя. При блузите акцентът е в де-

тайлите. Плетените рози орнаментират ръкавите или прикриват закопчалките тип „прегърни ме“. Жабояки, къдрички и флорални бродерии красят голяма част от блузките, потничета и рокли. На преден план излизат полата и роклята, макар и нетипични като част от ежедневно облекло. При полите много актуални са не скучните прави модели, а оригиналните веревни, разчупени от скрити и явни плохи, загатнати цетки, причудливи волани и премерени асиметрии.

МОДА

Орнаментирането на пролетната линия се допълва от множество бродерии, мъниста, пайети. Ефирните матери в нежни и женствени цветове са хитът на сезона. Преобладават цветовете на пролетта. На преден план излиза позабравеното зелено във всички негови оттенъци. Синьото, жълтото

и синьо-зеленото също се присъстват в гардеробани. Розовото ще се задържи на модния подиум, но в много по-меки, бебешки нюанси.

Акcesoарите ще бъдат представени от елегантни сребърни бижута в синьо, розово и зелено, украсени с множество камъчета. На

пазара излиза широко гамата от чантички, успешно комбинирани от обувки със същата разцветка. Много актуални ще бъдат и елегантните ефирни шалчета в съчетание с дрехите и орнаментирани с пайети, камъни, броде-

рии и причудливи форми. Подходящи модни дрешки могат да се открият в магазините Merylin (ул. „Ал. Батенберг“ 35 и ул. „Ал. Батенберг“ 50), Vitrin (ул. „Ал. Батенберг“ 54) и Energy (ул. „Ал. Батенберг“ 1). За уникални акcesoари и бижута посетете търговския център под заведението

„Kiss“. Пъстрата палитра от матери, орнаменти и цветове ще ни залее с пролетно настроение и много положителни емоции. Женствените и красиви облекла ще ви накарат да се чувствате комфортно и със самочувствие.

автор: Надя 11Е

Star Wars: Knights of the Old Republic II – The Sith Lords

Жанр: RPG)Adventure
Издател: LucasArts Entertainment

Продължението на спечелената престижната награда Game of the year 2003 игра Star Wars: Knights of the Old

Republic бе едва ли не неизбежно.

И ето че след малко повече от две години работа

(сравнително кратък период на разработка, що се отнася до PC игрите) на 08.02.2005 The Sith Lords е вече факт.

Какво направи първата игра от поредицата такъв невероятен хит сред RPG феновете? Несъмнено Star Wars Вселената е идеална за RPG игра, BioWare имат голям опит със създаването на сериозни RPGs, а LucasArts притежават нужното за една масирана рекламна кампания, но няма това създаде незабравимото приключение Knights of the Old Republic? Според мен магията на предшественика на The Sith Lords се криеше в избора – на играча бе предоставена възможността не просто да играе някакъв герой, добър или лош, а сам, чрез делата си, да създаде образа на своя герой.

Във втората част

от поредицата именно този елемент от геймплея е много по-добре разработен: сега вече не само правите избор, от който зависи вашият живот, животът на тези, които ще разберете към края на играта – животът на всички същества в Галактиката (хм, малко тежичка отговорност за „нормален“ човек), но ще бъдете често провокирани да обяснявате защо правите точно този избор и кое ви кара да постъпвате така. В един момент, докато играх, се стигна до ситуацията да обяснявам на компютърно генерирани персонажи личните си възгледи за правилно и неправилно, едва ли

не да водя философски спор с герой от PC игра! Разработващите The Sith Lords са свършили работата си просто перфектно, шом са постигнали такова ниво на „въплъщаване“ на играча в героя си...

Историята на играта, както може да се очаква, е тясно свързана с историята от оригинала, макар и всички герои, с които ще играете, да са непознати досега.

Озвучаването на персонажите е на същото високо ниво, както и от предишната игра. Има нововъведения в системата за битки, нови класове герои, но като цяло Ob s i d i a n Entertainment (разработващите играта) са следвали принципа „ако нещо е добро, не го променяй“. Само че този принцип несъмнено изневерява, що се отнася до графика – все пак предвид темповете, с които се развива гейминдустрията и паралелно с нея техническите способности на видеокартите, графичен енджин отпреди 2-3 години е твърде стар...

Повечето

от местата,

които ще посетите, са доста бедни откъм детайли, а също така със смесени чувства приех идеята две от планетите, които присъстваха и в предишната игра, да имат нива почти 1 към 1 копирани от нея. От една страна, се постига смътното чувство за déjà-vu. Похвално, но от друга преексплоатирането на вече видени нива и сцени май подсказва, че нечий дизайнерски екип е имал по-скоро комерсиална, отколкото креативна задача...

За съжаление чувството, че

в главите на

създателите

на The Sith Lords са се редували повече картини на зелени доларчета, отколкото на доволни геймърчета, намира доказателство и в един друг факт – играта е несравнимо по-бъгава от предшественика си. И това може да се окаже прът в колелото на KotOR – м а н и я т а

(KotOR е вече приетото съкращение на Knights of the Old Republic). А така, малко или много, се създава усещането за един не чак толкова завършен продукт. И определено послушайте съвета на авторите и правете saves често, защото stash след 5 часа нонстоп игра може да докара подозрително нестабилно психическо състояние и стабилно опресняване на речника с неприлични думички...

Въпреки малките си недостатъци обаче Star Wars: Knights of the Old Republic е безспорен шедьовър. И е от тези игри, които не те грабват с умопомрачителна графика или стабилна доза адреналин от действията пред монитора, а с невероятен сюжет, дълбочина на персонажите и прекрасна атмосфера... А споменах ли, че отново прехвърчат любовни искри между някои от героите, та дори в по-сложни ситуации от предишната игра? :)

автор:
Стоян ИЕ

ПРЕДСТОЯЩИ

Meet the Fockers

Комедия – 1 час 54 минути

Едва ли някой е забравил „Запознай се с нашите“, но пък ако случайно е уснял, от студията са решили да му го напомнят. (Не че имам нещо против филмите на Бен Стийлър).

Явно препятствията на медицинската сестра Грег още не са свършили и той трябва да понесе допълнителна доза унижения, преди да се чуе камбанен звън. Този път за това ще допринесат и собствените му родители (Дъстин Хофман и Барбара Стрейзанд). Филмът е забавен, но не очаквайте много.

Все пак ако имате 2 часа и три лева за губене, идете да го гледате. Официалната премиера беше през декември 2004, а вече може да се види и в Пловдив!

Boogeyman

Ужаси – 1 час 26 минути

Филмът разказва историята на млад мъж и неговите ужасни спомени от детството. (Само на мен ли ми звучи като страховид риймейк на „Галасъми“ ООД?! ?). И така, години по-късно той се връща у дома, за да открие дали наистина всичко, което си спомня, въобще се е случило.

Няма да излъжа, ако кажа, че от години чакам филм, който да смрази кръвта ми и дано този да е такъв. А колкото до това кога и дали изобщо ще го видим, изцяло зависи дали киноразпространителите у нас ще се събудят от целогодишния си зимен сън.

Какво означава

музиката за вас?

Вижте отговорите на 11Ж клас и приятели!

☞ Музиката е удоволствие; картина, нарисувана със звуци.
MYd35m

☞ Най-подходящият фон за всичко, което правим (особено в рейса).
Ангел

☞ Музиката си е музика. Доставя удоволствие, докато се слуша, помага ми да релаксирам.
Димитър

☞ Множество от звуци, които те карат да умреш от кеф (понякога).
Боян

☞ Едно от най-ужасните неща на света.
Христо

☞ „Когато шумът и тематиката се оженили, се родила музиката“.
Антон

☞ Нещо, без което не си представям нито един ден.
Нико

☞ Музиката за мен е бягство от реалния свят в един почти съвършен, мирен свят, в който не изпитвам безпокойство. Тя ме освобождава от тревоги и проблеми.
Запрян

☞ Най-подходящият фон за запиване преди дискотека.
Делян

☞ Музиката няма нужда от описание, всеки я усеща по собствен начин.
Петя

☞ За мен е начин да се пренесе в друго измерение, друга реалност. Понякога тя е огледало на настроението ми, понякога ми създава такова, но така или иначе винаги ми влияе емоционално.
Марина, 11Д

☞ Ами музиката ли? Някакви хора решили да се правят на таланти и написали нещо, което наричат музика. Деведесет процента от сегашните неща, които слушаме, са пълни бози. Иначе за останалата част бих казал, че е чудесен начин да си изгубиш времето и да не мислиш за нищо друго освен за песента. Някак си се отърсваш! Супер е!
Вероника, 11А

☞ Лична свобода.
Димитър, 11И

☞ Ако не знаете какво ви се слуша, ако дисковете ви с музика са изгъркани от въртене и голяма част събират прах на рафта, а всичките ви mp3's са ви писнали... тогава, ЧУИТЕ това:
Soul Asylum-
Runaway train

☞ Репортер: Ива 11Ж

ТЕЗА:

Тютюнопушенето от дребен навик се превръща в масова дейност с глобални негативни последици за здравето, авторитета и способността на българите да се проявяват като общество. То е резултат от манипулативността на обществото и липсата на съзнанието за цялост. Склонността да се пуши се предава през поколенията заедно с безотговорното отношение към цялото, към което принадлежим.

Тютюнопушенето

като отличителен белег на едно общество, или как твоята цигара обрича бъдещото поколение на сигурен регрес

нат плодове (пари). Ако ли пък почвата не е подходяща, тя бива добре обработена (реклама – soft sell или, ако се наложи – hard sell).

Но плодове обезателно има, за да оцелее този организъм.

ХИТЛЕР И

ЦИГАРИТЕ:

Хитлер будеше години наред само отвращение у мен, тогава бях дете. По-късно започнах да го свързвам с едно боязливо възхищение, което се появяваше при споменаване на мащабното влияние, което години наред той е упражнявал върху Европа. И най-сетне логично възникнаха въпросите как чудовище като него е успяло да направи немската нация водеща сила на стария континент и какво го е карало да мисли така. Следвайки всички въпроси, възниквали един след друг, стигнах до една книга – „Моята борба“, представяща възгледите на Адолф Хитлер.

Ако поне за миг съм успяла да надникна в мозъка на този (за жалост) болен гений, то открих невероятно много позитивни страни на неговите възгледи. Въпреки че целта да направи машина от немската нация не оправдава ожесточените преследвания на еврейския народ, то именно тази (постигната) цел обуславя прогреса на Германия. Успехът на Хитлер се крие в неговия дълбок поглед навътре в нещата. Открил причините за недостатъците, той ги елиминира последователно и постоянно, а ефектът е винаги осезаем.

Нека не звучи преувеличено, че законите му против тютюнопушенето са причината (една от основните) немската нация да се превърне в дисциплинирана, стабилна, производствена нация. Силната непоносимост на Хитлер към цигарите се дължи на глобалния начин, по който той разсъждава – „от частичния успех зависи всичко останало“, а според Хитлер е невъзможен просперитетът на личност, толкова безхарактерна, че да не може да се откаже от доброволното робуване на един навик, издаващ безотговорност. Общество, което не съзнава този факт, е обречено на мъки и робувания (понякога само на собствените си недъзи). Според Хитлер до масово тютюнопушене може да доведе „липсата на достатъчно развито чувство на отговорност“, защото „съдбата на един народ зависи от вечните морални ценности“ на

същия този народ.

НАШЕТО

ОБЩЕСТВО:

Приблизително 44 години нацията народ, нашето общество е било затваряно, ограничавано от табути, плашено, заблуждавано и информирано напълно целенасочено само за определени събития. Ние сме първото поколение, пуснато на условно ограничена свобода, и вече се сблъскахме с нейните здрави железни решетки. Имаме достъп до неограничено количество информация, имаме възможност да се развиваме в неопределен брой посоки... и имаме претенциите, че сме адекватни към тази действителност. Оказва се обаче, че отказът да приемем потисничество под каквато и да е форма се превръща в отказ да приемем, че като единици от това общество ние го определяме, че нашите действия определят бъдещето ни и бъдещето на нашите деца. Тук става въпрос за проблем, който е неразривно свързан със съдбата на бъдещите поколения – цигарите. Дори когато те изглеждат да бъдат най-малкият проблем във времена на раздори, бедност и печалбарство, се превръщат в отличителен белег на нашето общество, защото се оказват неразделна част от ежедневието ни.

ФАКТИ:

Фактът, че не можем да се преборим като общество с един

масов личностен недъг, говори, че сме слаби да се борим срещу каквото и да било.

Фактът, че не предприемаме ефективни мерки един по един, а после всички заедно, говори за неосъзнаване на истинския проблем въпреки огромното количество информация за здравословните проблеми в следствие на пушенето. Фактът, че повече от 50% от българите харчат последните си два лева за цигари, доказва, че има някаква всеобхватна никотинова зависимост.

ВИНАТА:

„Само евреите разбираха, че умната и добре поднесена пропаганда може да превърне в представата на един народ самия ад в рай и обратно“ – днес не само евреите се домогват до високите постове на успелите в света чрез рекламата – масовите средства за разпространение на информация, медии, Internet... Журналистът като представител на институциите за осведомяване е „незнаещ човек“, казва Хитлер, защото не знае какви обществени болести причинява.

Рекламата и пропагандата успяват благодарение на приемствеността на аудиторията. Ако приемем, че печелешите от масовата продажба на тютюн и цигари са един организъм, то трябва да предположим, че този организъм се нуждае от хранителни вещества (пари).

За да си ги набави, той сее семена и на подходяща почва ник-

МАНИПУЛАТИВНОСТ:

Без дори да сме склонни да признаем, че личният избор е предопределен от масовата манипулация и от общата нагласа, ние болезнено осъзнаваме, че приемаме общите недъзи да бъдат наши лични, защото някой представя това явление като „напълно естествено“. Но ако погледнем по-отблизо, става ясно, че причината е в безхарактерния отказ на единиците в нашето уж демократично общество да се борят срещу осъзнатото влияние на рекламата и пропагандата.

Немската нация в целия си блясък е резултат от това, че един човек, една личност с достатъчно ясна представа за методите на манипулацията отказва да приеме недъзите на нацията и решава да ги елиминира.

СРАВНЕНИЕ...

А МОЖЕ БИ

И ИЗБОР:

- лош дъх – минута удоволствие
- лош мирис – цигара с кафе
- жълти нокти – цигара в лятна нощ
- черни бели дробове – цигара на терасата
- маса пропилени пари – цигара с вестник
- ракови заболявания – първо дръпване рано сутрин
- жълти зъби – цигара след секс
- бавна смърт – все някога смърт

КРАЙ:

Може би пет века робство не стигат.

Може би 44 години тоталитаризъм не са достатъчни.

Може би едно цяло съществуване ще се окаже малко, за да проумеем, че нищо не зависи от другите.

Може би вечността ще се окаже кратка, за да осъзнаем, че от мен зависи днес и утре.

.... „Болестта би добила хроничен характер“....

**Статията не е писана с цел да нарани нежната душевност на тютюнопушещите, нито да ги убеди в каквото и да било, а само да представя една страна на нещата. Свободата да върват или не остава неприкосновена.*

Сам Хитлер е палил цигара понякога. :)

Сексът – рисковано удоволствие

Как да се предпазим от нежелана бременност и болести, предавани по полов път

Тя смяташе, че не е правилно да се прави секс преди сватбата. Една нощ обаче родителите ѝ отсъстваха и едното повлече другото. Той уважаваше вижданията ѝ, но и двамата изгубиха контрол над страстта си. Той

смяташе да се отдръпне, но не го направи. Мислеше, че тя сигурно е взела хапче, но тя не беше. Тя мислеше, че той сигурно има презерватив, но той нямаше. Тя трябваше да вземе спешните противозачатъчни, но не го

направи. Те трябваше да поговорят за всичко това предварително, но не го направиха. Тя си помисли, че ще има бебе, но нямаше. Те не би трябвало да са такива късметлии, но за тяхно щастие бяха.

Според едно проучване 70% процента от двойките са правили секс първия път без предпазни средства. Може и да се отървете, но не разчитайте на това.

Все пак не всички са такива невероятни късметлии. А и късметът отива при тези, които сами се грижат за себе си.

Има много начини за предпазване от не-

желаните ефекти при секса: презервативи, спирали, спермициди, диафрагми, хапчета и др. За някои от тях може дори да не сте чували.

Макар че няма напълно надеждни и сигурни, всеки си има своите плюсове и минуси. Хубавото е, че сами можете да изберете метода, който най-много ви допада.

Накратко за всяко средство:

презервативи

– те са калфь от тънка гума, който се слага на пениса, когато е в ерекция, и спира спермата да не влезе в утробата. Основното предимство на презерватива е, че е най-сигурният начин за предпазване от венерически болести и СПИН. В същото време предпазва и от забременяване (ако не се скъса по време на акта, естествено). Ефикасността на презервативите е 98%. Много е важно да бъде поставен правилно. Всяка кутийка има точни указания за това. Много хора предпочитат презервативите като най-достъпния метод, поне у нас. Все пак във всяка аптека има поне по няколко вида: Durex, Lifestyles, Sportex, както и по-евтините български презервативи OneTouch. Митът, че презервативът е равностепенен на страстоубиец, изобщо не е верен. Има толкова фини презервативи, че дори не се усещат.

хапчета

– съдържа два хормона – естроген и прогестерон – те предпазват жената, като не позволяват яйцеклетката ѝ да излиза всеки месец. То е най-ефективният начин за предпазване от забременяване, но не върши работа, ако искате да се предпазите от СПИН и други болести. Има някои странични ефекти, но като цяло повечето жени се чувстват добре, като го взимат. Такива хапчета са Diane35 и Logest. Хубаво е да се консултирате с лекар, преди да започнете да употребявате такава.

женски презервативи

– приличат много на мъжките, но са

по-големи. Много са ефикасни срещу забременяване и предпазване от венерически болести. Жената си го слага сама във вагината, а един размер пасва на всички вагини и пениси. Такива обаче рядко се продават в аптеките у нас, а и да ги има, ще се доста по-скъпи от обикновените презервативи.

противозачатъчен диск

– представлява парче мека гума, която жената пъха във вагината си, за да покрие входа към матката и така да попречи на сперматозоида да срещне яйцеклетката. Срещу забременяване е 96% сигурен, но дава малка защита от венерически болести. Трябва да се поставя правилно и е добре да се употребява със спермициди. Поставя се малко преди половия акт без помощта на специалист.

диафрагма (несар)

– представлява малък гумен кръг и се предлага в различни размери, което позволява оптимално предпазване. Поставя се във влагалището така, че да застане точно пред шийката на матката. Преди поставянето се намазва със специален гел, убиващ сперматозоидите. Така защитата става двойна – ако все пак някой хитър сперматозоид успее да намери отворче към матката, гелът ще го трупяса. Първото поставяне на диафрагмата трябва да бъде направено от лекар, който да обясни на момичето как точно става това. Момичето може да си я слага малко преди срещата, но не повече от 2 часа преди самия полов акт. След акта диафрагмата трябва да остане във влагалището поне 6 часа, за да е сигурно, че гелът е свър-

шил работата си. Изважда се най-късно 12 часа след акта. След употреба се измива и може да се ползва две години. Предпазва от бременност, но не и от болести.

спирала

– предотвратява загнезването на оплодената яйцеклетка в матката. Не се препоръчва за млади момичета, а и далеч не е така сигурен метод за предпазване. Поставя се от лекар гинеколог и обикновено остава в матката до 5 години. Не предпазва от СПИН и други венерически болести.

свещички със семеубиваща пена, спрейове и гелове

– принадлежат към така наречените бариерни методи. Те се вкарват във влагалището преди полови сношение. Телесната топлина ги разтапя и веществото, което убива спермиите, се разпределя по влагалището. Свещичките се разпеняват и пенята затваря допълнително шийката на матката. Важно е тези средства да съдържат веществото попохупол (което се слага и на някои презервативи за допълнителна защита). То убива спермиите и болестните причинители, но е възможна алергична реакция към него, която се изразява в зачервяване и остър сърбеж. Тези средства не са особено сигурни и се препоръчват само в краен случай.

„безопасни дни“

– НЕ СА БЕЗОПАСНИ! Става въпрос за периода преди овулацията, когато жената не може да забременее. Но е много трудно да се определи точно.

Тест

1. Трябва ли да има полов акт, за да забременее жената?
2. Може ли жената да забременее, ако не изпита оргазъм?
3. Може ли жената да забременее, ако двамата не „свършат“ заедно?
4. Дали отдръпването преди края е сигурен метод за предпазване от забременяване?
5. Колко време, след като сте правили любов, „спешните противозачатъчни“ действат?
6. Може ли още първите няколко капки сперма да доведат до забременяване?
7. Може ли да се разчита на „безопасния период“?
8. Противозачатъчната гъба достатъчно сигурно средство ли е?
9. „Хапчето“ защитава ли ви от болести, предавани по полов път, включително и СПИН?
10. Достатъчно ли е да се използват само спермициди?
11. Дали спиралите са добър метод за предпазване при тийнейджърки?
12. Презервативът може ли да предпази от заразяване с венерически болести?
13. Колко дълго оцелява спермата във вагината?
14. Къде може да се крие вирусът на СПИН при вече заразен човек?
15. Ако правите секс с презерватив, това ще ви предпази ли от вируса на СПИН?

Отговорите на страница 11

отдръпване

– това е, когато мъжът изважда пениса от вагината на жената, преди да се изпразни. Не е много ефективен метод, тъй като сперматозоиди могат да бъдат изхвърлени и преди самото „изпразване“. И все пак ако нямате друго предпазно средство под ръка, по-добре това, отколкото нищо.

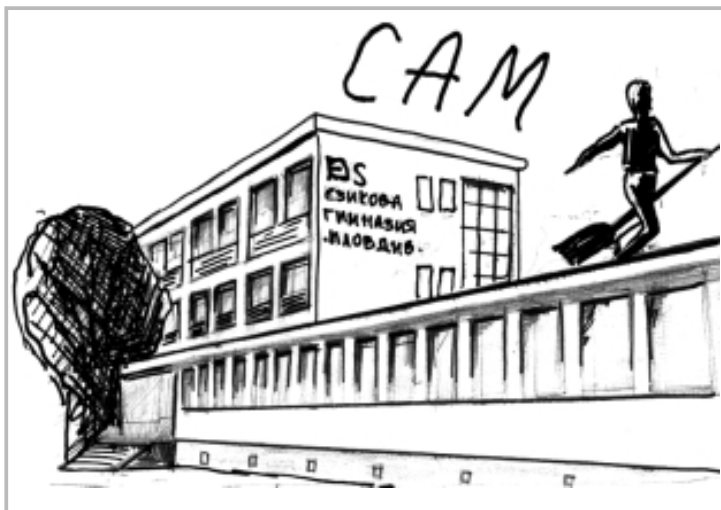
спешни противозачатъчни

– това също са хормонални хапчета, но за разлика от другите, не се приемат редовно, а по спешност. Ако сте имали полов акт без други предпазни средства и се опасвате от забременяване, те могат да се вземат след това. До 72 часа трябва да се вземе първото хапче и след това още две през 12 часа. Възможна е появата на маркиращо кървене, но то е нормално. Въпреки че тези хапчета са надеждни, не трябва да се злоупотребява с тях. Приемането им повече от 2 пъти на месец не е желателно. При редовни полови контакти се препоръчват другите противозачатъчни хапчета. Пример за спешно хапче е PostinorDuo. Такива хапчета има във всички аптеки и могат да се вземат без лекарско предписание. Другото спешно противозачатъчно е спиралата. Малко хора знаят, че ако се сложи до 5 дни след като сте правили секс без предпазни средства, тя действа като спешна мярка и предпазва от забременяване. Все пак хапчетата са по-добри, но ако вече са минали 72 часа, не е лошо да опитате със спирала.

Ами това е всичко, приятели! Умната и... приятелската прекарана доверча!

АНАТОМИЯ НА САМОТАТА

(или с какво ще запомним
отминалия Свети Валентин)

На 14 февруари реших да ме **заклучат** в гимназията.

След последния бодилен звън всички бързо се разотидоха. Скоро нямаше и следа от хората, които спринтират с ангажирани физиономии по коридорите, на равни интервали от четиридесет минути. Когато сградата е населена и обитателите ѝ уж са заети в учебно-приятелско контактуване, няма неподходящо място, ако човек реши да се усамотява. Но въпреки всичко има и такива, които правят опити да постигнат „жукувичия ефект“, – нали така казват хората – сам като въпросната птица. Зад шумната фасада в тълпата често прозират силуети, които се движат сами. При внимателно вглеждане във физиономията на

„неконтактуващия“ в момента могат да бъдат забелязани белези на истинската заетост – с нещо свое.

„Самотник ли?“ – се пита човек, и отминава. Но това е първоначално, плоско впечатление. И защо ли човек никога не се вглежда или не се пита същото за някой, който физически не е сам. Вероятно и в разните там приятелски двойки, тройки и групички от различни бройки може и да не е толкова уютно, колкото на пръв поглед изглежда. Понякога те се състоят от непълноценно присъстващи членове тип – „само сам да не съм“.... абе, изобщо всеки случай е уникален, защото...

анатомията на самотата е **разнообразна**.

Понякога населява

сам човек, понякога тълпа...а най-истински се усеща, когато тълпата я няма, когато стъпките ти са единственият звук в цялата сграда,когато жълтещите гардеробчета отдават чест във военния си строй,когато търсиш капандурата за излизане на покрива... трябва да може да се излиза.. (нали там приземяваме метлите си)когато чувстваш как нещо в стомаха на сградата се бунтува, нещо там, в дълбините ѝ, клокочи...и тя е сама, без компания... особено на 14 февруари....

В момента, точно преди портиерът да завърти ключа, аз вече вървях по алеята към спирката. След мен остана само вятър.

Катерина
ЗАХАРИЕВА

ПОЕЗИЯ ПОЕЗИЯ ПОЕЗИЯ

Ивайло ВАСИЛЕВ
08-14-04 14:48

Обичам те, моя малка любима.
Обичам те - мое късче съдба.
Натъжен дълбоко, като пред зима,
стих след стих за теб ще реда.

Мисля за теб, когато е късно.
Когато е рано, без тебе мълча.
Само когато росата погледна,
не мисля за теб, а за тебе рева.

02-22-05 23:02

Мислите ти потайни, очите наведени,
намеренията скрити, мечтите подведени.
неприязн, апатия, пустота се вижда,
а в очите наведени тъгата приижда.

В песимизъм, депресия и мъка обвита,
живота избягваш; самотата е сита.
Болката те разяжда, душата гори,
сълзите не капят, сърцето дими.

Объркан младеж за миг те открива
и вижда те чиста, прекрасна и жива.
Прочитай искрите в неговите очи,
но не, достатъчно, казваш, имаш си ти.

Но грешии.

11-14-04 22:19

Shiny beams of light
wander down the street.
It's a lovely night-
someone's on her feet.

Is it a danger,
or is a trifle?
Is it a stranger
or is it my life?

The story is short,
I did fall in love,
Not just for the sport,
But just like the dove.

„Doves and hawks“, they say
means peace and war.
Indeed dove's hawk's prey,
But doves do love more.

That's all that matters:
love til end of days.
Listen to the Platters
„Only you“, I praise.

And it might be you
walking down the road,
„Could you take me too“,
I cried out and glowed.

Катерина
ЗАХАРИЕВА

Зелени киви

Кафява лагуна
Усмехнат бадем
Листо от
Угасена лампа
Се отразява
В околото ти.
Когато ти се
Приближи
И каза
„времето е
наше“
Не знаем
Колко е часа
Навън вече
Се събва.

Усмехнатият
Човек проверява
Билетите
И гаси лампите
В купето е
Топло. Сами.
Заедно със
Себе си.
Само месец
Измина. Но
Влакът кратко
Пътува.
Сега там се
Крият други
Хора.

Зелени котешки
Очи ме гледат
Застинали във
Порцеланова
Преструвка-
Когато
Тръгваше ми
Я остави да
Ме пази.
До нея лежи
Магнолия от
Шипарка от
Магнолия -
Не умее да
Цъфти.
Теб кой ще
Те запази-
Заръчах ти
Сам себе си
Пази
А двата плода
Коиго остави,
На перваза
Вече гният.

Радослав
МИХОВ

Сама

Студени цветя почиват във ваза,
пълна с вода,
и росни лъчи докосват перваза,
остават сами.
А калчица нежност лети покрай тях,
нешаствна и тя,
забравили всички те радост и смях
от твоята душа!

Остави го само да остане леглото,
има нужда и то!
Стани, стани, не загърбвай живота,
отвори очи!

Остана сама, насаме с мечтите,
въздишаш едва.
Текат часове, топят се и дните,
оставаш дете!
В див кръговрат потъват сълзите,
ругаеш насън.
Повдигаш глава, пак търсиш звездите,
живееш насън.

Потърси любов, откри тяга,
макар и в златен обков.
Остана ранена, отново сама
лежиш в твоето легло!

ПОЕЗИЯ ПОЕЗИЯ ПОЕЗИЯ

Радослав
МИХОВ

Невидим

Дни наред сънувах, че летя
волно без посока в дъжда.
Препускам вечно в мрака на нощта
и се опитвам да не мисля за смъртта!

Като кораб сред вълните
бурия ме тресеше цял.
Презирах нощите и дните
и се питах защо ли съм живял!

Нежни погледи раздаваш пак,
очите ти са толкова красиви!
Но не са за мене вече знам
сякаш вече съм невидим, невидим!

И навярно ще остана сам.
Изгарят огнени сили!
Лутам се пак безнадежден там
и оставам невидим, невидим!

Ветровит коридор

САМ СЪМ КАТО ПУСТИННИК.
ОТЕКВАМ ВЪВ
ПРАЗНАТА ТИ ВРАТА.
ПРИЧАКВАХ ТЕ ДА
ГОВОРИМ ЗА ЯЗОВЕЦА,
НО НИКОЙ НЯМА.
ДЕНЯТ МИ СЕ БЛЕЩИ ЗА
МЪЛЧАЛИВАТА СИ ДАЖБА.
ЩЕ ГО ИЗПРАТЯ
БЕЗ ТВОИТЕ ЦВЕТА.

By katq

ПОЕЗИЯ ПОЕЗИЯ ПОЕЗИЯ

Покана на Орая планинския мечтател

Не ме интересува как си изкарваш прехраната
Искам да знам за какво те боли и дали смееш
да мечтаеш за срещата с копнежа на сърцето си.
Не ме интересува на колко години си.
Искам да знам дали би рискувал да изглеждаш като
глупак заради любовта си, заради мечтата си,
заради приключението да си жив.
Не ме интересува кои планети кръжат около луната ти.
Искам да знам дали си докосвал сърцевината на мъката си.
дали си отворен след предателствата на живота
или си свит и затворен от страх от още болка.
Искам да знам дали можеш да останеш в болката,
моята или твоята, без да се опитваш
да я криеш, заглушаваш или лекуваш.
Искам да знам дали можеш да бъдеш с радостта,
моята или твоята, дали можеш да тандуваш лудо
и да оставиш екстаза да изпълни всяка фибра на тялото ти,
без да ни предупреждаваш да сме внимателни, разумни или
да помним ограниченията на човешката природа.
Не ме интересува дали историята, която ми разказваш, е вярна.
Искам да знам дали можеш да разоряваш някой друг,
но да останеш верен на себе си,
дали можеш да понесеш обвинението в предателство,
но да не предадеш
собствената си душа.

Искам да знам дали можеш да бъдеш верен
и следователно заслужаваш доверие.

Искам да знам дали можеш да виждаш красотата,
дори когато не всеки ден е красив, и дали
божието присъствие е извор на живота ти.

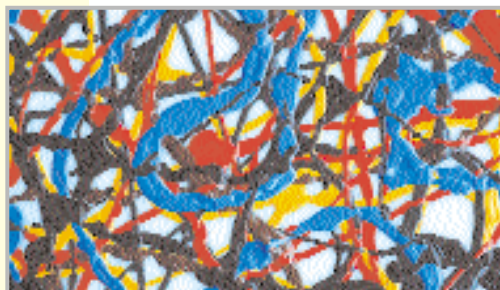
Искам да знам дали можеш да живееш с поражението,
твоеето или моето, и въпреки това да застанеш
на брега на езерото и да изкрещиш на блясъка на пълната луна –
„Да!“.

Не ме интересува къде живееш или колко пари имаш.
Искам да знам дали можеш да станеш след нощ,
на мъка и отчаяние, изтерзан и наранен до мозъка
на костите си и да направиш каквото е нужно да
бъде направено за децата.

Не ме интересува кой си, нито как си дошъл тук.
Искам да знам дали ще застанеш с мен в средата
на огъня и няма да се отдръпнеш.

Не ме интересува къде, какво или с кого си учил.
Искам да знам какво те крепи отвътре,
когато всичко друго рухне.

Искам да знам дали можеш да бъдеш
сам със себе си и дали наистина харесваш
компанията си в празните моменти.

ПОЕЗИЯ ПОЕЗИЯ ПОЕЗИЯ

Камината

от **Маргарит Минков**
постановка: **Антони Райжеков**

Театър „ПРОВОКАЦИЯ“ към Н.Ч. „Славянска беседа“ има удоволствието да ви покани на първия „свободен театрален спектакъл“ - „Камината“ от Маргарит Минков. Участват актьорите: Сибина Минкова и Валентин Гиясбейли. Постановка и сценична среда: Антони Райжеков. Музика: Венцислав Диков и Антони Райжеков.

Това навярно е първият български театрален спектакъл, който е свободна култура. В този контекст билетите за пиесата ще се продават не в началото, а в края на пиесата - за тези зрители, които искат да си купят билети - нещо като своеобразна оценка към авторите. Всъщност оценката на изкуството се прави след допира с него, а не предварително. Защото изкуството не бива и не следва да се продава предплатено и дори може би не трябва да има обявена цена. Изкуството и културата по дефиниция следва да бъдат свободни и достъпни за всички т. е. споделени.

Пиесата изразява ироничната метафора на обърканото ни ежедневие, в което, затваряйки се с другите Аз-ове в себе си, толкова забравяме кои сме, че започваме да се страхуваме да прекрочим най-естествената граница към нормалното човешко общуване. метафора на обърканото ни ежедневие.

Автор: **Йвайло ВАСИЛЕВ**
09-17-04 00:21

Мозъчните клетки, ох та ох,
а главата ме боли ужасно.
Мозъчните клетки, ох та ох,
пого играят и им е тясно.
Главата ме цепи, а те играят.
Мозъчните клетки, ох та ох.

Конкурси

➤ БАЛ – Ако сте енергични, с чувство за хумор и пълни с идеи, имате малко свободно време и в излишък желание за шоу, включете се в програмата за БАЛ-а на випуск 2005.

За връзка: Маргарита 12-В, Гертана 12-Б или представителите на класовете ви, които ще се свържат с нас

➤ Фамилната история и превратностите на ХХ век – Фондация „Ценности“ организира Четвърти национален исторически конкурс, в който могат да вземат участие ученици на възраст от 14 до 19 години с индивидуални или групови разработки по темата. Целта на разработките е да се представи историята на ХХ век от гледната точка на едно семейство или един човек, чийто живот се проследява до не по-късно от 1990 година.

Краен срок за изпращане на разработките е 15 декември 2005 г. Наградите са: първа награда от 1000 лв.; две втори награди от 500 лв.; три трети награди от 300 лв.; девет поощрителни награди от 200 лв.; шест награди за научно ръководство по 200 лв.; награди за най-активно участвало училище и грамота за всеки участник. На победителите в конкурса се предоставя възможност за участие в международни семинари, както и в летните младежки EUSTORY академии, организирани от фондация „Кьорбер“. Адрес на фондация „Ценности“: ул. „6-ти септември“ 34, София 1000, п.к. 1302; тел. 988 12 04; www.val-ues.bg/history)

*За повече информация:
пишете на deltaegmail.com
или търсете
госпожа Анелия Попова*

Truman State University

Truman State University е създаден през 1867 г. и се намира в щата Мисури. Университетът предлага бакалавърски програми, в които се обучават около 6000 студенти, от които 150 са чуждестранни. Според последната класация на US News & World Report той е на първо място в класацията на държавни учебни заведения на Средния Запад и единственият държавен университет от щата Мисури, класирал се на толкова призово място.

През учебната 2003/2004 г. броят на българските студенти в него достигна 30. Защо толкова много наши сънародници са предпочели това учебно заведение? Една от причините е, че университетът отпуска

Изисквания към кандидатстващите в бакалавърски програми:

Диплома за средно образование (или оценки от последните три години плюс първия срок на 12 клас);

TOEFL – 217 точки Computer-Based (550 точки – Paper-Based);

Есе в размер на 1-2 страници;

Документи за финансовото състояние.

Всеки кандидат трябва да удостовери, че притежава финансови средства, които са достатъчни за покриване на таксата за обучение и разходите за живот (храна и квартира).

Срокове за кандидатстване: 1 юни (за семестъра, който започва през август) и 1 ноември (за семестъра, който започва през януари).

Стипендии:

За учебната 2004/2005 г. Truman State University е отпуснал около 400 стипендии на вече приетите в него студенти. Желаетелите да се запишат в бакалавърските програми също могат да кандидатстват за следните стипендии:

President's Honorary – частична (от \$1 000 до \$4 000) стипендия, която се отпуска в зависимост от успеха в дипломата за средно образование и резултатите от тестовете. За чуждестранни кандидати се изисква резултат на TOEFL над 550 точки (Paper-Based). Студентите, които вече се обучават в университета, трябва да имат успех от първите два семестъра над 3.25 GPA. Стипендиите се подновяват всяка година.

International Excellence – \$500. Отпуска се всяка година в зависимост от финансовата нужда и успеха. За новоприетите студенти се предвиждат 10 стипендии.

Kirksville Rotary Club – стипендия, която покрива пълната такса за обучение в продължение на една година.

Повечето от българските студенти, които се обучават в Truman State University, получават стипендии, покриващи до \$4000 от таксата за обучение.

бива да се пренебрегва и сравнително ниската учебна такса, както и отсъствието на такса за разглеждане на документите (Application Fee).

Факултетите на университета предлагат изключително разнообразни специалности: езици, литература, комуникации, здравни науки, биология, физика, химия, икономика, география, история, философия, политология, психология, социология, антропология и много други.

Студентите имат възможност по време на следването си да стажуват в различни фирми в зависимост от своята специалност. Повечето от стажовете обаче не са платени.

За желаещите да спортуват са създадени отлични условия: закрит басейн, зали за баскетбол, волейбол, борба, игрища за футбол, голф, бейзбол, тенискортове и др. Оборудването на учебните аудитории е съвременно; компютърните зали осигуряват постоянен достъп до Интернет.

автор:
Виталия Калева (RiotGirlie)

Приблизителни разходи за една учебна година:

Такса за обучение: от \$8400 до \$8800

Общожитие и квартира: \$5072

Здравна застраховка: \$324 на семестър

Учебници: \$600

Други такси: \$56

Такса за ориентация: \$200

Общо: минимум \$15 153, максимум \$15 633

Чуждестранните студенти трябва да заплатят таксите за здравни осигуровки през първата седмица на всеки семестър. Новопостъпилите студенти, които са под 21-годишна възраст, задължително трябва да живеят на територията на кампуса поне два семестъра, а тези, които постъпват от януари – един семестър.

щедри стипендии на чуждестранните кандидати. Освен това съотношението между студенти и преподаватели е 15:1, което красноречиво говори за вниманието, което всеки студент получава в процеса на обучение, както и за високото ниво на преподаване. Не

За повече информация:
www.truman.edu

Защо пък да спортуваме...?!

Спорт!!! Повечето от нас (учениците на ЕГ „Пловдив“) като чуят тая дума, се сещат за голяма чиния шопска, солидно количество мезета, чаша (без)алкохолно и ... разбира се, БНТ и поредното дерби между Левски и ЦСКА пред малкия екран. Е, не всички, разбира се! Други пък сами ще играят мача – пред компютъра или пък може би на Sony PlayStation 2-ката. О, и да не забравим дамците! Някои от тях също си падат по „спортуване“. Всяка по свой собствен начин. Каква идлия!

Да, наистина

животът

ни е тежък!

Скъват ни от учене и изпитване, поборкват ни от контролни и тестове. Всеки ден е още един ден в ада... Т'ва не е живот. Нямаме време да гледаме спорт, а ние самите да спортуваме – you must be kidding! Ами уроците? Къде остават те? Нима можем да си позволим да не учим достатъчно? А и от нас (умните главници) очакват толкова много – и учителите ни, и родителите. Не можем да ги обвиняваме за това, сами сме си избрали (е по някой път и с известна „помощ“) съдбата и сега сме длъжни да си но-

сим кръста. Не можем и да си позволим да ги разочароваме. Нали все пак ги обичаме и държим на тях. Пък и ученето не е толкова лошо и неприятно занимание, понякога дори е забавно (споко, т'ва и аз не го вярвам.?) Защо ни трябва да спортуваме? Да не ставаме олимпийци, я. То си е пълна загуба на време, в което иначе бихме могли да решим някоя задача или пък да научим новия урок по история. „Който се учи, той ще сполучи!“ Нали...?

Колкото и да им се иска на някои хора, просто е физически, а и психически невъзможно да се стои по 25 часа в де-нощието над учебника. А да си кажем истината – други нямат и желанието, и силите да прекарат и 1/50 от това време в „трупане на знания“.

Те имат цялото време на света да спортуват. Само дето не е толкова лесно, колкото изглежда... Представете си следната ситуация: Петък, 18.30 ч. Месец май. Температура на въздуха 25 градуса. Състоянието на духа -

пролетно разгонване.

Тъкмо започвате да се приготвяте за тренировка по... футбол, волейбол, баскетбол, карате, скуош, тенис, бадмингтон или пък американски футбол например (спортът е без значение, стига да сте жив след края на тренировката). Викате си: „Тая вечер съм на събрал много. Ще тренирам до припадък. Просто ша ги разбия всички!“ Дългият,

скучен и изнервящ ден в доброто старо училище е свършил и копчето да забравите всичко (да, ама не чрез алкохолен фест, а чрез една позитивна, ободрителна, тонизираща тренировка.) и точно в този момент дзънн... някой ви търси по телефона... Нежен глас: „Здравей, мило, как си? Ази си стоя вкъщи,

Ази си стоя вкъщи, скучая и си мисля за теб... Много ми липсваш!! Чудех се... искаш ли да се видим тази вечер, да излезем някъде само двамата...“ За тези, които не са разбрали, т'ва последното не е въпрос. То просто не подлежи на обсъждане (обжалване). Просто нямате друг избор, освен да се съгласите. Пък и защо въобще да отказвате? Кой нормален човек би го направил? Обичате половинката си, чувствата се добре в присъствието ѝ. А и не искате да я наранявате; тя (половинката) не заслужава такова отношение. А и толкова много държи на вас. Сърцето ви започва да тупти по-бързо. За миг през главата ви минава мисълта за една добре прекарана вечер навън с любимия човек и неволно притваряте клепачи с мисълта за предстоящата наслада. Мислите си: „Какво пък толкова. Все пак е петък. Тренировката може да почака.“... Дотук със спорта! (А може би не! Просто смяна на естеството му?).

След известно (а може и не толкова известно) време... Факти: Ръст на телото – 2кг (пояквой път ви се иска да е само толкова!), външен вид – по-приятно закръглен. Резултати: Иван(а), (Драган(а)), Петкан(а) вече не ми обръща толкова внимание (защо ли?) и онази хубавата блуза, дето тати ми я донесе от Германия, май вече не ми стои толкова добре (защо ли?)... Но какво от това? Важното е, че мама каза, че въпреки това си оставам най-хубавото дете на света. Няколко килца отгоре? Нищо особено. Гошо (Гошвица) ме обича

такава(такъв), каквата(каквото) съм!!!(докога ли?)

Сигурно повечето от вас се чудят какво толкова общо има тази ситуация с тренировките и със спорта като цяло. Ами помислете си тогава колко често водите подобен телефонен разговор и то не задължително с любимия, и колко често той ви връща от вратата... Достатъчно е гласът от другата страна на жипата да спомене думи като „купон“, „дискотека“, „яка компания“ или пък „нямат билети за...“ (разни хора, разни идеали) и сте в състояние (казвам го от наблюдения и от собствен опит, понеже съм бил и от двете страни на жипата) да забравите не само за тренировката, ами и за рождения ден на майка си даже. Мамо, ако четеш това, прости ми!

И в крайна сметка у вас се надига болезненият въпрос:

„Ами какво

всъщност

трябва

да направя?“

Честно казано, аз също не бих могъл да ви дам правилния отговор. Всъщност според мен унифициран правилен отговор просто няма. Той е различен и строго индивидуален за всеки от нас.

И докато за едни този отговор се изразява в конкретния избор на един от двата варианта, то за по-голяма част еднолично решение не съществува. Вместо това изходът се намира в заемането на една междинна позиция, комбинация от двата варианта. Всеки си има собствени приоритети, собствени нужди, привички и желания. Абсолютното удоволствие за едни е пълно отвращение за други. Ето защо най-добре би било всеки да потърси отговора в себе си, в собствената си натура и темперамент. И всеки би стигнал до собствената си истина и би бил прав сам за себе си. Целта ми не е непременно да ви накарам да спортувате или пък да зарежете ученето. Просто си помислете за това, което печелите, и това, което губите от едното и от другото. И направете своя избор...

Станислав Генчев

П.П. И нека ви напомня (или съобща, ако никога не сте го знаели) – в училище има отбор по волейбол и СИП по баскетбол, които са напълно безплатни!

Отговори на теста от страница 7

1. Не – ако част от спермата се окаже близо до входа на вагината, може да се влее вътре, въпреки че се случва много рядко!

2. Да – от женския оргазъм не зависи дали жената ще забременее, или не.

3. Да – не е нужно никой от двамата да „свърши“, за да забременее жената, тъй като мъжът може да изхвърли сперма още преди да се изпразни напълно.

4. Не – често мъжът не се отдръпва навреме и може да изхвърли малко сперма, преди да го направи. Запомнете, че само една капка семенна течност съдържа достатъчно сперма да насили цяла Нова Зеландия. Въпреки това по-добре да го отдръпвате, вместо нищо да не правите.

5. Има смисъл, ако „спешното“ хапче се вземе до 72 часа след акта (НЕ и ако вече сте пропуснали един месечен цикъл – моля запишете си го и го подчертайте дебело! И веднага тичайте при личния си лекар!).

6. Да – преди мъжът да се празни, той изхвърля семенна течност, която може да е само смазка, но може да съдържа и сперма.

7. Не – „безопасният период“ не е 100% сигурен. Той трябва да е изчислен с математическа точност, да се следят циклите, температурата и вагиналната течност.

8. Не – 25% провал, но е по-добре от нищо.

9. Не – това е методът, който най-малко предпазва от болести, които се разпространяват по полов път (въпреки че е надеждно средство за предпазване от нежелана бременност – но само ако не забравяте да го взимате, разбира се).

10. Не – не е сигурно да ползвате само спермициди, но пък ако това е единственото предпазно средство, което ви е под ръка, непременно го ползвайте, още повече че те наистина помагат срещу СПИН.

11. Не – не се препоръчват, освен ако вече нямате дете.

Спиралата може да причини инфекция на маточните тръби и да направи жената стерилна.

12. Да – това е абсолютно вярно и е едно от най-големите му предимства.

13. Доста от всичките 300 млн. сперматозоида, които се изхвърлят при всяко изпразване, оцеляват около 4 дни. (Яйцеклетката е по-крехка; тя е само една и ако не бъде оплодена, умира до 20-24 часа.)

14. HIV вирусът се съдържа във всички телесни течности, но само в кръвта, семенната течност, вагиналният секрет и майчината кърма е в достатъчна концентрация, за да може да зарази друг човек. В слюнката, изпразненията, слъзите, урината и потта количеството му е минимално. Досега не е открит в кожата.

15. ДА, презервативите предпазват почти напълно от заразяване със СПИН. Много е важно винаги да ги използвате. Презервативите предпазват и от други болести, предавани по полов път, и от забременяване.

БиСеРи

- ⤴ Ангажирай се да видиш нещо!
- ⤴ Мисля, че имате работа, и е хубаво да използвате минутите.
- ⤴ Който желае да каже, нека да даде знак.
- ⤴ Аз за какво си говоря?
- ⤴ Само че няма да говоря, просто слушайте!
- ⤴ Вие много отсъствахте някои перзони в края на ваканционния период!
- ⤴ Кой номер е 25?
- ⤴ Божидар и другите, които отсъстват, да дойдат да се подпишат.
- ⤴ Малко е подвижна тази история.
- ⤴ — Георги, каква е химичната връзка?
- ⤴ — Йонна, кристална решетка.
— Ама това е много недостатъчно.
- ⤴ Ако сте готови, да диктувам, защото сега заедно ще пишем.
- ⤴ Да разгледаме тази киселина.
- ⤴ Бих препоръчала на всички да чуват.
- ⤴ Искан икономично обяснение.
- ⤴ Твоето донякъде присъствие...
- ⤴ Готови ли сте или няма да ви чакам?
- ⤴ В момента на писане ми идва.
- ⤴ Ще редуцираме новия урок.
- ⤴ Аз не съм касетофон да бъда натиснат от някой, копчето...?
- ⤴ Аз пак съм се отнесла нещо
- ⤴ Няма да казвам термина, но се нарича разклонение.
- ⤴ Този пламък е нетипичен – той е светещ!
- ⤴ Позиция значи място.
- ⤴ Кажу по-чуваемо.
- ⤴ Отваряйте си приказването. ...
- ⤴ „Маската нещо скрива и нещо разкрива“
Учебник по етика за 10 клас
- ⤴ В тази задача пътят НЕ се движи!
- ⤴ Времето цъка.
- ⤴ Аз не мога да ви оправя тука всичките!
- ⤴ Вие днеска сте че-

раини май!
⤴ Това не може да го твърди нито Аристотел, нито Платон, нито Стефан Кръстев!
- Ти що се хилиш?
- Щото ми е смешно.
- По-добре Стефан Смешника, отколкото Петко Страшника!
⤴ Господине, защо пишете на дъската с гъбата, а не с тебешир?
- Щот съм Стефан Кръстев!
⤴ Павел, остави го да почине, не го слагай никъде!

КАК ТАКА?

⤴ Който желае, да си записва, или поне да си чува.
⤴ - Аз тука съм дошъл да ви уча не кой е Зенон и кой е Аполон, а хубав ли е тоя Аполон без панталон!
⤴ — Госпожо, може ли да ми кажете оценките?
— Не, ще ги цитирам.
⤴ Драйфането е пост-купонен синдром.

ЗНАЕТЕ ли, че...

⤴ Безопасната игла е изобретена 2000 г. пр. Хр. Някой огънал права игла на две и пхнал върха под кучичка, за да го закрепил.

⤴ Първата дъвка била приготвена през 1848 г. на една готварска печка, а първата компания, която чак през 1888 г. се „навила“ да произвежда дъвки, била „Тути Фрути“.

⤴ Съвременният сутен дължи появата си на Мери Фелпс Джейкъб, която живяла в Ню Йорк в началото на 20 в. Преди да отиде една вечер на бал, тя измайсторила заедно с прислужницата си сутен от няколко носни кърпи, розови панделки и конци и отишла на танците облечена в него. Сутенът направил много силно впечатление на приятелките ѝ и тя направила по един и за тях. Не след дълго Мери Джейкъб продала идеята на една американска фирма за 15 хиляди долара. Парадоксалното е, че при малко повече късмет тя щяла да спечели от изобретението си не 15 хиляди, а най-малко 20 милиона.

⤴ Първият електрически слухов апарат бил колкото голямо портативно радио с нещо подобно на телефонна слушалка, която се държала до ухото.

⤴ Маргаринът се появил на бял свят, след като Наполеон III, император на Франция, организирал състезание за откриване на заместител на маслото, раздавано във Френския флот, който да се използва и от „по-малко възможните класи“.

⤴ Първата тоалетна хартия била произведена през 1857 г. от фирмата „Гейти“ в Ню Джърси, САЩ. Преди това хората обикновено използвали парчета от одеяла и износени дрехи. Индустриите и мюсюлманите в Азия пък просто използвали лявата си ръка и след това я измивали с вода от кана. Така се появил строгият обичай никога да не слагат храна в устата си с лявата ръка!

Виталия Калева

Обратна връзка

Тази рубрика е изцяло ваша, хора! Тук ще публикуваме всичко, което ни пишете на e-mail-a deltate@gmail.com или пък пуснете в кутията, която ще сложим на входа в училище. Можете също така да ни пишете, ако искате да станете едни от нас и да пишете в училищния вестник. Очакваме ви!

От редакторския екип

ЕКИП „ДЕЛТА ТЕ“

Петя Митева, Ивайло Василев,
Камелия Петрова, Катерина Захаријева
e-mail: deltate@gmail.com

Този вестник е осъществен изцяло с помощта и съдействието на нашите любезни спонсори от ИК „Марица“ - Пловдив

Конституция на среднотатистическия тийнейджър (Първо необработено издание)

- Чл.1 Любов, куче, 6 по Математика
- Чл.2 Порше + супер компютър и NON STOP HBO
- Чл.3 Вечерен час да не съществува (по възможност 9 ч. на другия ден)
- Чл.4 Соса-Cola + сандвич с шунка на тостер + КИТ КАТ
- Чл.5 Плейбой и спортен вестник
- Чл.6 Любимият отбор да вземе

- купата (няма значение коя)
- Чл.7 Слушане на музика с Киану Рийвс на задната седалка
- Чл.8 4 бири и оркестърът да свири (виж чл. 4)
- Чл.9 Не на матуриите! в комплект с Не на униформите!
- Чл.10 Разбиращи учители и родители – това не е химера, химера и пак химера
- Чл.11 Съсед – Антонио Банде-

- рас, а съседка – да сте гледали филма
- Чл.12 Бай Бръдър да вика в изповедалнята
- Чл.13 Секси чистачки в даскало
- Чл.14 Цигара в тоалетната и кафе от машината
- Чл.15 Не ставай нахален, помни чл. 11 и фразата „О,Пеппи!“
To be continued.

Весела 11Ж

Идеи за допълнителни членове на конституцията изпращайте на deltate@gmail.com